

השלמות ותיקונים לתשובות ועד ההלכה, כרך א', תשמ"ו

- עמ' 4-5 : לעוד הרבה ראיות לנוכחותם של יהודים על הר הבית לאחר החורבן ולאורך כל ימי הביניים ראה: בן ציון לוריא, "יהודים בהר הבית", פרקי ירושלים, ירושלים, 1980 עמ' 429-420.
- עמ' 7, הערה 5 : לעוד פסק בן זמננו המתיר את הכניסה להר הבית לאחר מדידות ראה: ר' דוד הלוי, עשה לך רב, כרך א', תל אביב, תשל"ו סימן ט"ו, עמ' מ"ח-נ"א.
- עמ' 7, הערה 6 : לעוד תיאור של הרחבתם של תחומי הר הבית במשך תקופת בית שני ראה: בן ציון לוריא, "תחומי הר הבית", פרק ירושלים הנ"ל, עמ' 120-106.
- עמ' 32 למעלה : לעוד חוקר המתאר את מחלוקת הגאונים וחכמי ספרד בענין ג' הצומות ראה: דניאל שפרבר, "המחלוקת בענין ההכרזה על התענית", בר אילן - ספר השנה, כ' - כ"א (תשמ"ג), עמ' 149-147.
- עמ' 38-39 : לצד הרעיוני של שנת השמיטה ולבעייתיות של שתי השיטות הנפוצות היום ראה: שנה השמיטה - בין אדם למקום או בין אדם לחבירו?, מכון שלום הרטמן, ירושלים, ח.ש.ד; רב-שיח בשיח משירים בעריכת פרופ' זאב פלק, מס' 7, תמוז, תשמ"ו עמ' 2-11; מאשה טורנר, "הפער בין טעם מצוות השמיטה ובין אופן קיומה בימינו", שיח מישרים, מס' 15, תמוז-מנחם אב, תשמ"ז, עמ' 13-11.
- עמ' 40 : לעוד מחקר חושב על יחס התנאים והאמוראים לשנת השמיטה ראה: יצחק גילת, "לתקפן של חרישה וזריעה ומלאכות אחרות בשביעית", סיני ע' (תשל"ב), עמ' ר"ר-י"י ובמיוחד עמ' ר"ה ואילך.
- עמ' 42, סעיף ג', שורה 6 : במקום "הירבגן" צריך להיות "היה מדרבגן".
- עמ' 42-43 : על שני מאמריו המאלפים של הרב כשר יש להוסיף את החוברת שהוא פרסם בעילום שם: קונטרס וזה דבר השמיטה, מאת אחד הרבנים בארץ, ירושלים, תשל"ג (וראה שם עמ' ו' להוכחה

שהרב כשר חיברה). באותה חוברת הוא מוסיף עוד חיזוקים הן להיתר השמיטה של הרב קוק והן לדעת הרז"ה ששמיטה בזמן הזה היא מידת חסידות. אני מודה לד"ר משה סמט שהפנה את תשומת ליבי לחוברת זאת.

e/vol2/correct

g/vol2/DianaVersionDec2001

